

РЕШЕНИЕ

№ 23784

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 01.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1794** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.26, ал.12 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба от О. Г. У., род. на 09.02.2002 г., гражданство Н., чрез адвокат К. против Заповед рег.№ 513з-701/22.01.2026 г. на Началника на отдел „Миграция“ - СДВР за отказ от предоставяне право на продължително пребиваване в Република България по заявление рег. № 200049/09.01.2026г.

В жалбата са изложени доводи, че заповедта е постановена в нарушение на материалния закон, като са неверни твърденията, че жалбоподателят е загубил правата си на студент, обучаващ се в редовна форма на обучение във висше учебно заведение. Същият се е записал в редовна форма на обучение за придобиване на образователно – квалификационна степен бакалавър в университета за пръв път през учебната 2024/2025г., когато университетът е имал акредитация, като студентът е имал очакване, че обучението му е законосъобразно към момента на записване. Обстоятелството, че институционалната акредитация на университета е изтекла, за което администрацията на учебното заведение е уведомена на 03.04.2025г. е нарушение за което студентите нямат вина и не следва да бъдат санкционирани от други държавни институции по тази причина. Това, според жалбата представлява непряка дискриминация, основана на гражданството и е несъвместимо с принципите на равнопоставеност. студентите не са страна в производството по акредитация и не разполагат с процесуална възможност да влияят върху резултата от него, следователно не но следва да бъдат санкционирани чрез загуба на вече придобити или упражнени права и не следва да понесат негативни последици от акт, за който нямат вина.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява,представлява се от адв. К..

Ответникът – началник на отдел „Миграция“ – СДВР се представлява от юрк. И., поддържа становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, приема следното от фактическа страна:

О. Г. У., род. на 09.02.2002г., гражданство Н. е подал заявление с вх. № 200049/09.01.2026г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24в, ал.1 от Закона за чужденците в Република България. Към заявлението е приложил Уверение от Европейски политехнически университет, [населено място] с № 103/11.01.2026г.; Копие на Удостоверение от Национална агенция за оценяване и акредитация изх. № РД-24-164/30.06.2025г.; Копие на страница със снимка на паспорт, валиден до 16.05.2034г.; Копие на разрешение за пребиваване с № R.; Разпечатка на банкова сметка за наличие на финансови средства; Декларация за адрес в [населено място], [улица], № 68, ет. 1, ап. 7; договор за наем; медицинска застраховка валидна до 23.09.2026г. и медицинска застраховка валидна до 23.03.2027г.

Според представеното уверение от Европейски политехнически университет [населено място] с рег. № 103/11.01.2026г., чуждият гражданин е записан за студент, редовна форма на обучение, за придобиване на висше образование, образователно-квалификационна степен бакалавър, специалност „Строително инженерство“ във факултет „Строително инженерство“, втори курс през зимен семестър на учебната 2025-2026г. След извършена проверка в Национална агенция за оценяване и акредитация административният орган е установил, че Европейският политехнически университет - П. е с изтекла институционална акредитация от 11.06.2024г., за което ВУЗ е уведомено на 03.04.2025г. От удостоверението, находящо се на лист 18 от делото е видно, че ЕПУ има дадена валидна програмна акредитация за професионални направления: 4.6. „Информатика и компютърни науки“ до септември 2027г., и 5.4. „Енергетика“ до април 2026г.

Предвид установеното по отношение статута на ВУЗ, издалият оспорената заповед орган е приел, че чуждият гражданин не се явява редовен студент по смисъла на Закона за Висшето образование и не изпълнява изискванията на чл. 24в, ал.1 от Закона за чужденците в Република България. С тези фактически мотиви е постановил отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на О. Г. У., на основание чл.26, ал. 2 от ЗЧРБ.

В съдебно заседание адв. К. представя ново Уверение №3312/17.03.2026г., издадено от Висше училище по телекомуникации и пощи, според което Г. У. О. е записан за учебната 2025г. / 2026г. във втори семестър на първи курс, редовно обучение за висше образование на образователно – квалификационна степен „бакалавър“, по специалност „Мениджмънт в телекомуникациите и пощите“.

Въз основа на установеното, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 24в, ал.1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети като студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България. Разрешението се издава за срок 18 месеца, когато се отнася за последната година от обучението. Заявление за получаване на разрешение се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи по образец съгласно правилника за прилагане на закона и към него чужденецът прилага:

1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, визата по чл. 15, ал. 1, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ;

2. доказателства за осигурено жилище;

3. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване, освен когато при записване във висше училище чужденецът се ползва от здравно осигуряване;

4. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България. Такива доказателства не се изискват в случаите по ал. 13;

5. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението;

6. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;

7. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1.

Съгласно цитираната т.6 от чл.24в, ал.2 от ЗЧРБ заявителят следва да приложи удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година.

Съгласно чл. 142, ал.1 и ал.2 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания.

В случая, в административната преписка е приложено само уверение от ЕПУ, П. за специалност „Строително инженерство“, за която университетът, видно от Удостоверение РД- 24-164/30.06.2025г. няма акредитация. ЕПУ има положително оценен проект на професионално направление 5.13 „Общо инженерство“, чийто срок на валидност е до откриването на процедура за следващо оценяване на съответното направление по графика по чл.81, ал.2 от ЗВО, който предстои да бъде определен.

Представеното в съдебно заседание уверение от друго учебно заведение – ВУТП, че жалбоподателят се е записал за студент втори семестър на първи курс за учебната 2025г./ 2026г. не санира пропуската на заявителя да представи в процедурата пред миграционните власти изискуемите по т.6 на чл.24в, ал.2 от ЗЧРБ документи. Липсва удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, а представеното уверение от 17.03.2026г. от ВУТП изцяло противоречи на уверението от 11.01.2026г. от ЕПУ. Не е ясно за съда, през учебната 2025/ 2026г. , която към датата на приключване на устните състезания по делото е към края си, жалбоподателят всъщност в кой курс и в кое учебно заведение е студент. Ако към дата 11.01.2026г. О. Г. У. е бил студент платено обучение във втори курс на ЕПУ, необяснимо е за съда, че два месеца по-късно, на 17.03.2026г. той вече учи втори семестър, редовно обучение на първи курс в друго учебно заведение – ВУТП. Липсва и доказателство за платена такса по т.7 на чл.24в, ал.2 от ЗЧРБ.

По горните съображения жалбата следва да се отхвърли, като на ответника се дължи присъждане

на поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ евро на основание чл.24 от НЗПП, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.78, ал.8 от ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Г. У., род. на 09.02.2002г., гражданство Н., чрез адвокат К. против Заповед рег.№ 513з-701/22.01.2026 г. на Началника на отдел „Миграция“ - СДВР за отказ от предоставяне право на продължително пребиваване в Република България по заявление рег. № 200049/09.01.2026г.

ОСЪЖДА О. Г. У., род. на 09.02.2002г., гражданство Н., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: